

Tekst til indtaling af thybomål

I dag bor jeg for mig selv. Det har jeg gjort de sidste fjorten år. Helt derude, hvor der ingen bylarm er, og hvor man altid kan høre fuglene fløjte. Ja de fløjter nærmest hele tiden.

Jeg bor i et træhus med skov bag ved huset og en sø mindre end 50 meter foran huset. Der har jeg en båd liggende, som jeg engang imellem fisker fra, og det kan da godt blive til noget. I går var der ikke rigtig noget, men i forgårs fik jeg da et par fede fisk.

Jeg ved ikke rigtig, om jeg bryder mig om at rejse. Hver gang, jeg er lidt hjemmefra, siger jeg tit til mig selv: "Mon ikke du skulle været blevet hjemme?" Derhjemme har jeg plads til al ting.

Jeg har en lille have. Der planter jeg noget forskelligt – mest grøntsager, og det smager vældig godt sammen med de fede fisk. Det, jeg ikke spiser, får dyrene. Jeg har både hunde og katte. En hund spiser næsten alting, og en kat kan man da vænne til det.

Det er min mor, der har lært mig at lave mad. I begyndelsen vaskede hun mine strømper (hoser), og hvad jeg ellers havde brug for at få vasket, men nu klarer jeg da selv det hele.

Jeg går tit tur med hunden ned til vandet. Den kan godt lide at tumle sig i vandet. Det er ikke noget for katte.

Hvis man bevæger sig ind gennem skoven, kommer man ud til noget, der mest minder om hede. Der går en masse får. De er med til at holde bevoksningen nede, så det hele ikke springer i busk.

Jeg forventer at blive boende her, så længe jeg kan.